

Brabrand 11. april 2012

Kære politikere

Nu hvor I vil reformere skattesystemet så drop den økonomiske vanetænkning. I har en historisk chance for at lægge grundstenen til fremtidens skattesystem, med lavere skatteprocenter, mindre skatteunddragelse, større enkelthed og social balance.

Vores nuværende skattesystem er præget af regler "privilegier", der er indført under nogle historiske situationer, der ikke eksisterer mere. Vi ved, at den største synder for "lovlig" skatteunddragelse er virvaret af historisk betingede skattefradrag, der bruges på alle tænkelige og utænkelige måder. Vi har fået en generel arbejdsmarkedets pension, der skaber en voldsom opsamling af kapital, som vil øges i de kommende år. Dette betyder, at alle de mekanismer, der i årenes løb er indbygget i skattelovgivningen for at opsamle investeringskapital, er blevet overflødige. Vi ved også at høje marginalskatter fremmer tendensen til ulovlige skatteunddragelse og sort arbejde. Endelig gør et hav af specialregler skattesystemet ugennemskueligt for de fleste.

Derfor er der behov for at rydde bordet og lave et nutidigt skattesystem uden gamle "lig" i lasten.

Et nyt skattesystem

Præmisser for et nyt skattesystem er:

- Progression i skattesystemet.
- Undgå/begrænse skattetænkning og skattesnyd.
- Tilskynde til arbejde gennem relativ lav beskatning af arbejde og den sidst tjente krone.
- Enkelt og gennemskueligt.

Dette gøres ved at lave et skattesystem uden nogen form for fradrag og tilskud til bruttoindtægter på over 400.000 kr. Indtægter på op til 400.000 vil kunne få fradrag og tilskud, der dog aftrappes i intervallet 50.000 – til 400.000 kr., således at fradragene har fuld vægt ved lave indkomster og kun lidt vægt ved højere indtægter, for helt at forsvinde fra indtægter på over 400.000 kr.

Der betales ca. 35 % i skat af hele indtægten minus værdi af fradrag for indtægter op til 400.000 kr., mens der betales ca. 42 % af hele indtægten for indtægter på over 400.000 kr. (i praksis vil overgangen fra 35% beskatning til 42 % beskatning være en mere kompliceret glidende overgang, som jeg undlader at redegøre for her for klarhedens skyld).

Dette kan eventuelt suppleres med en millionærskat på 5-7 % af indkomst over 1 mio. kr. (Så den højeste marginalskat altid er under 50 %).

Systemet skal gælde for al personindkomst dvs. lønindkomst, kapitalindkomst, pensioner, aktieskat osv.

Ejendomsskatten samles, så alle afgifts- og beskatningsforhold i forbindelse med boligen samles i en ejendomsbeskatning.

Al beskatning i forhold til private biler samles i en skat på bilen således, at hvis man f. eks. skal have et befordringsfradrag sker det med modregning i vægtafgiften.

Alle udbetalinger og indbetalinger til personer fra det offentlige gøres skattefrie (beløbene reduceres tilsvarende). Hvis der er behov for modregning i en skattebetaling sker det ved reduktion af skattefradragene.

Erhvervsbeskatningen skal forenkles og kikkes igennem med en tættekam. Præmissen skal være at kapital der bliver i virksomhederne og bruges til at fastholde og skabe nye arbejdspladser, kun skal beskattes lidt (eller slet ikke beskattes). Kapital der trækkes ud af virksomheder eller bruges til finansielle arrangementer, beskattes som personskat med 42 %.

Et sådant moderne personskattesystem vil ikke beskatte borgerne efter, *hvordan* de tjener deres indtægt eller efter *hvordan* vælger at bruge deres indtægt. Al indtægt beskattet lige og udgifter, må borgerne klare uden at kikke efter skatteregler, uanset om der er tale om renter, leasing, kontant betaling eller lignende.

Den skattemæssige adfærdsregulering sker kun via afgifter.

Forståelse af fradrag

I dag er ca. 1/3 af al personlig indkomst helt eller delvis friholdt fra beskatning på grund af fradragene - personfradrag, rentefradrag, fradrag for pensionsindbetalinger, ligningsmæssige fradrag m.v. Skattevæsenet skal opkræve ca. 30 % af vore totale personlige indkomst i personskatter, men på grund af fradragene - der trækkes ud fra beskatning - skal skattevæsenet opkræve op mod 50 % af resten – den såkaldte skattepligtige indkomst. *Fradragene presser skatteprocenterne i vejret*. Derfor er det nødvendigt at reducere/fjerne fradragene, hvis man vil afskaffe den høje marginalsat.

Når man reducerer skatten til 42 % kunne det se ud som om, at de højeste indtægter får størst fordel, men der er også disse indtægter, der har de største fradrag og derfor vil de reelt ikke komme til at betale mindre i skat, end de betaler i dag. Samtidig fjerner man de mere problematiske skatteunddragelses "cirkusser", hvorved en væsentlig større del af de høje indkomster kommer til beskatning.

Kapitalindkomst

Når tales så meget om at nedsætte skatten på arbejde kan det undre, at ingen bemærker, at kapitalindkomst (bl. a. renteindtægt) er lettere beskattet end lønindkomst.

Der betales i dag ikke arbejdsmarkedsbidrag af kapitalindkomst og det er kun *nettokapitalindkomsten*, der beskattes. Dvs. at kapitaludgifterne trækkes fra kapitalindtægterne, så det kun er forskellen, der indgår i skatteopgørelsen. Negativ kapitalindkomst giver endda fradrag med en værdi af 25%.

Dette betyder for eksempel, at renteudgifter til bil- og huslån m.v. giver en betydelig større "skatterabat" for personer med kapitalindkomst end for personer med lønindtægt.

En skatteyder på topskatteniveau, der har 100.000 kr. i renteindtægt og betaler 100.000 kr. i renter til hus- og billån, slipper 20-25.000 kr. billigere i skat end en skatteyder, der tjener alle sine penge som lønindkomst og ligeledes har 100.000 kr. i renteudgift til hus og bil, selvom de to skatteydere har præcis samme totale indkomst.

Hvorfor beskattes kapitalindtægt mindre en lønindtægt.?

Hvorfor skal kapitaludgifter modregnes i kapitalindtægterne før der beregnes skat?.

Hvorfor kan lønudgift (til børnepasning, hjælp i huset osv) ikke modregnes i lønindtægten før der skal betale skat?

Ind og ud af statskassen

Der er i skattesystemet en række – *ind og ud af statskassen* – systemer, der ikke har nogen konkret økonomisk betydning, men som bureaukratiserer systemet og forvrænger billede af beskatningen. For tyve år siden ændrede man reglerne så førtidspensioner, folkepensionen m. v. blev skattepligtige samtidig med, at satserne blev hævet med det beløb, der skulle betales i skat. Derved steg det danske skattetryk med et par procent, uden der gik flere eller færre penge ud og ind i statskassen. Man havde sikkert sine gode grunde til denne omlægning, men den forvrider opfattelsen af virkeligheden.

Når politikere i dag spørger, hvor stor statens udgifter til en bestemt arbejdsmarkeds eller social ydelse er, får de oplyst et tal, hvor 10-30 % af pengene aldrig forlader de offentlige kasser, men bliver tilbageholdt som skat. Derfor regner man også forkert, når man opgør statens udgifter til forskellige aktiviteter. Det giver meget forvirring at køre pengene frem og tilbage, når man skal vurdere de konkrete størrelser af forskellige ydelse og uklarhed i alle spørgsmål af typen - hvad har en pensionist egentligt at leve for?

Det gælder også den anden vej med indbetalinger til det offentlige. F. eks. fradraget for indbetaling til A- kasserne. Først indbetaler vi A-kasse kontingentet via a-kasserne til statskassen og derefter kan vi trække beløbene fra og få en skatterabat på ca. 25 %. Vi kunne ligeså godt nedsætte indbetalingerne med 25 % og fjerne skattefradraget. Det vil spare ressourcer for skattevæsenet og a-kasserne og borgerne for at kontrollere beløbene på selvangivelsen.

Det er lidt komisk, at vi i en moderne velfærdsstat, der siger, at vi skal leve af vores intellekt, ikke kan finde ud af fjerne bureaukrati. Selvfølgelig er der ingen grund til at opkræve skat eller give skattemæssige fradrag i forbindelse det med det offentlige ydelser til eller fra borgerne. Det vil forenkle skattesystemet, spare ressourcer og giver større klarhed at fjerne alle disse ud og ind i kassen beskatningsregler. Samtidig vil det statistiske skattetryk i Danmark falde 4-5 procentpoint.

Afsluttende bemærkninger

Ovennævnte er selvfølgelig en meget forsimplet og kort beskrivelse af et kompliceret emne, hvor der er behov for en lang række detaljerede afklaringer og overgangsordninger. Men kære politikere *vil I bevare progressionen – have et socialt afbalanceret skattesystem - og nedsætte skatten på ekstra arbejde betragteligt, skal I aftrappe fradragene med stigende indtægt, således at man har fradrag ved lave indtægter og ingen fradrag ved højere indtægter. På denne måde kan aftrapningen af fradragene skabe progressionen. Det er fradragene, der presser skatteprocenterne op.*

Jeg håber, at I vil læse mine bemærkninger med et åbent sind – for vores børns fremtids skyld.

Med venlig hilsen

Konsulent
Steen Horster
Nøddehegnet 17
8220 Brabrand

Tlf: 86250679
E-mail: steen@horster.eu